

Tvangsarv og forbrydelse af arveret.

Til § 8.

Reglen om tvangsarv stemmer med nugældende dansk ret, medens arvelovsudkastet af 1941 foreslår tvangsarven indskrænket til halvdelen af arvelodden, hvor der er livsarvinger.

Til § 9.

Reglen om forbrydelse af arveret har man valgt at give en form, der ligger nær op ad dansk lovs bestemmelser. Den kan give anledning til megen fortolkningstvivil, men selv meget udførlige bestemmelser om forbrydelse af arveret, således som de findes i ikrafttrædelseslov til den danske straffelov, løser langt fra enhver tvivil. Man har ved den knappe form tilkendegivet, at den nærmere udformning af reglen overlades til praksis.

Kapitel 2.

Testamente og aftaler vedrørende arv.

Kapitlet indeholder bestemmelser om oprettelse af testamente, testamentsformen, anfægtelse af testamente, båndlæggelse ved testamente, aftaler vedrørende arv og arveforskud, dødsgaver samt om arv, der tilfalder staten.

Testamenter er kendt og benyttet i nogen udstrækning i Grønland, men brugen af dem har været ganske ureguleret. Indholdsmæssigt har testamenterne været præget af mangelen på faste begreber om en tvangsarveret. Formkrav synes ikke at være stillede konsekvent. En del testamenter er oprettet for overøvrigheden, andre for de tidligere sysselmænd, men de fleste for den stedlige kommunale myndighed og her ofte således, at man har nedskrevet testators mundtligt fremsatte ønsker i embedsprotokollen. Afdødes mundtligt fremsatte ønsker er også som oftest taget til følge, når de har kunnet bevidnes af personer, der ikke begunstigedes ved afdødes påståede bestemmelser. Klare habilitetskrav synes heller ikke at være udformet i praksis. For testamenter oprettet for overøvrigheden har man dog haft den praksis at bevidne underskriftens ægthed, underskriverens myndighed, og at testamentet er udtryk for testators sidste vilje.

Efter den nye retsplejeordnings gennemførelse er det dog i stigende grad blevet praksis at oprette testamente for kredsdommerne, og landsdommeren har udfærdiget vejledning vedrørende fremgangsmåden.

Det er en naturlig konsekvens af indførelsen af de danske materielle arveregler, at man også stort

set følger dansk rets regler om testamenter, og nærværende kapitel indeholder da heller ingen reelle afvigelser fra dansk ret. Ved formuleringen har man lagt arvelovsudkastet af 1941 med de ved justitsministeriets gennemgang af udkastet foretagne ændringer til grund, idet man dog på visse punkter har forenklet udkastet.

Således har man helt udeladt regler om genkaldelse af testamente. Genkaldelsen kan ske frit og formløst.

Oprettelse af testamente.

Til § 10.

Bestemmelsen svarer til arvelovsudkastet af 1941, kapitel 10, § 57, stk. 1, og gældende dansk ret, der dog kræver kgl. konfirmation på et testamente oprettet af en person under 18 år, også når denne er gift.

Arvelovsudkastet af 1941 § 57, stk. 2, er udeladt, da man i Grønland ikke har de til bestemmelsen svarende regler om myndighed.

Til § 11.

Reglen svarer til arvelovsudkastet af 1941, § 58. Det fastslås i bestemmelsen, at det er evnen til at råde over efterladenskaberne, det kommer an på, og dermed løses den tvivil, som ordene „er ved sin fornufts fulde brug“ i arveforordningens § 21 har givet anledning til. Det er meningen med den valgte formulering at betone, at det er muligt at skelne mellem evnen til at råde forstandigt i levende live og evnen til at træffe den naturlige og rigtige afgørelse af, hvem der bør have del i efterladenskaberne.

Man har ikke som i arvelovsudkastet af 1941 medtaget flere ugyldighedsgrunde, da sådanne regler ikke er positivt udtrykt i dansk ret i dag og dog må antages at være gældende. Man går derfor ud fra, at en tilsvarende praksis vil udvikle sig i Grønland, efterhånden som der måtte opstå spørgsmål af denne art.

Testamentsformen.

Til § 12.

Det foreslås at lægge notarforretningerne under de judicielle myndigheder på grund af den nære tilknytning disse forretninger har til domstolsanliggender iøvrigt. Under hensyn til landets store udstrækning foreslås de henlagt ikke til landsdommeren, men til de lokale domsmyndigheder. Da der kun er 13 kredsdommere, således at det